Εἷς ἀμερόληπτος

Η ΝΕΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΥΡΟΛΟΗΣ ΚΑΙ ΣΕΡΕΝΤΣΙΟΥ

Κέντρον ἐμπορίου καὶ διοικήσεως ἦν ἡ πόλις Τυρολόης κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους. Ἀπέχει δὲ ἀνὰ πεντάωρον τῆς Ἡρακλείας τε καὶ Ραιδεστοῦ ἀρκτῴως καὶ ἐνεάωρον τοῦ Σερεντσίου καὶ Βιζύης ζεφυρείως πως.

Ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος ἦν περιτείχιστος ὡς κἂν κατὰ τὰ 592. Καὶ συγχρόνως τετιμημένη δι' ἐπισκοπικοῦ Θρόνου τιτλοφορουμένου ὁ Τσουρουλόης ἢ ὁ Τσωρύλλου ἢ ὁ Τυρούλλου, καθὼς καὶ ὁ Σεργέντζης· ἀμφότεραι δὲ ἦσαν ἐκ τῶν 17 καὶ ἄλλοτε 8 ἐπισκοπῶν τῆς Ἡρακλείας μητροπόλεως καί ποτε ἐκ τῶν 12, ἀλλ' ἐνωτικῶς οἷον ὁ Σερεντίων καὶ Τυρουλώης κατὰ τοὺς σωζομένους ἐπισκοπικοὺς καταλόγους.

Μετὰ ἔρευναν καὶ ἀναδίφησιν συγγραφῶν καὶ ἐπιτοπίων κωδίκων εὑρέθησαν τό γε νῦν ἀρχιερεῖς χρηματίσαντες Τυρολόης καὶ Σερεντσίου=κοινῶς δ' ἤδη Τσορλοῦς καὶ Στράντσας=οἱ ἑπόμενοι:

«Σισσίνιος Τσουρουλοῦ» ὁρᾶται εἰς ἐκ τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ Ζ' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ 783.

«Βασίλειος Τσουρουλόης» παρῆν ἐν τῇ ἐπὶ ΚΠ. Φωτίου γενομένῃ Συνόδῳ τῷ 879.

«Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεργεντζίου» καὶ αὐτὸς ἦν εἰς τὴν ἐπὶ Φωτίου τῷ 879.

«Νικηφόρος ἀρχιερατεύεν ἐπὶ Κομνηνῶν, τῷ 1100.

«Θεωνᾶς Τυρουλώης καὶ Σερενδζίου φαίνεται ἐπὶ ΚΠ. Ἱερεμίου Β' τῷ 1580

«Ἄνθιμος Τυρολοῦ καὶ Σερεντζίων» τῷ 1616 καὶ ἀμέσως Βιζύης.

† (Ἀνώνυμο) τῷ 1668.

Δανιὴλ διετέλεσε μεταξὺ τοῦ ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος.

Νεκτάριος διεδέχθη τὸν Δανιήλ.

Πορφύριος, τῷ 1772 κατήγετο ἐκ τῆς Σάμου καὶ εἰς τὸ Καρλοβάσιον ἀνήγειρεν δ' μώνυμον σχολὴν εἰσέτι σωζομένην.

Νεόφυτος, τῷ 1781.

Πορφύριος, τῷ 1795.

Σεραφείμ, τῷ 1808

Διονύσιος, τῷ 1821, ὁ εἶτα Ἡρακλείας τῷ 1830.

Γρηγόριος, τῷ 1830—5, ὁ κατόπιν Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων ἐκλεχθεὶς· ἦν ἐξ Ἄνδρου.

Νικόδημος, ἐκ Κριθιᾶς τῆς Θρᾳκικῆς χερσοννήσου, τῷ 1835, τῷ δὲ 1840 παυθεὶς καὶ μετ' οὐ πολὺ Δρυϊνουπόλεως ἐκλεχθεὶς

Μελέτιος· ἦν ἐκ Λέρου· ἀνακηρυχθεὶς μητροπολίτης τῆς τέως ἐπισκοπῆς ταύτης κατὰ τὴν 9 δεκεμβρίου 1840 διετέλεσεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα μέχρι τοῦ 1848—ἀμέσως οὗτος Πωγωνιανῆς διωρίσθη, ἔπειτα Λοφτσοῦ καὶ κατόπιν Δράμας τῷ 1852 ἀφ' ἧς τῷ 1861 ἀπέδρα καὶ τὸν οὐνισμὸν ἰσοβίως ἠσπάσθη.

Ἕνεκα δὲ διχονοιῶν καὶ διχοστάσεων τῶν προκρίτων τῆς Τυρολόης ἠναγκάσθη τὸ πατριαρχεῖον τότε, τῷ 1848, νὰ συγχωνεύσῃ τὴν μητρόπολιν ταύτην μεθ' ὅλων εἰς τμῆμα τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας. Εἶδον δὲ εἰς πατριαρ-

203

χιμὰ γράμμα ἵνα προσαγορεύεται ὁ μέρος.

πολίτης «Ἡρακλείας, Τυρουλλώης καὶ Ραιδεστοῦ» κἂν τῷ 1868.

Φρικτὰ δὲ μετημε ἤθησαν οἱ συνεργοὶ τῆς καταργήσεως μετέπειτα, ἀλλ' ἵνα μὴ φανῶσι παλίμβουλοι ἀφῆκαν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τύχην μέχρις ὅτου ἡ κρυερὰ πλὰξ τοῦ τάφου τοὺς ἐκάλυψε... Τῇ αἰτήσει δὲ τῶν κατοίκων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐγένετο ἡ ἀνασύστα-

21 Φεβρουαρίου 1907

Κωνσταντινούπολις

Τετάρτη, 1907

σις τῆς μητροπόλεως ταύτης μετὰ τοῦ ἀρχαίου τίτλου καὶ τῶν αὐτῶν μερῶν. Μητροπολίτης δ' ἐξεγέγη ὁ

Νικηφόρος (Λεβαντερίδης) ἐκ Μαδύτου, κατ' ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1907· οὗτος ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Θεολογικῆς μέλλων καλῶς τῷ 1881 ὑπῆρξε δὲ ἀνάστημα καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ Μιτυλήνης Κωνσταντίνου Βαλιάδου (τοῦ πατριάρχου) καὶ μητροπολίτης πρῶτον Νευροκοπίου καὶ ἕως ἄρτι Λιτίτσης.

Καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐκ τοῦ ἐπιτοπίου κώδικος καταδηλοῦται.

Ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ Ἡρακλείας Ἰωαννικίου, ὁ Ναζιανζοῦ Γρηγόριος Καλλίδης νῦν Ἡρακλείας, συνέταξε κατὰ τὸ 1878 κατάλογον τῶν δυναμένων οἰκογενειῶν πληρῶσαι ἀρχιερατικὴν ἐπιχορήγησιν καὶ εἰς τὰ ὀκτὼ τμήματα τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ. Ἐψηφίσθησαν δὲ ὡς εὔποροι οἰκογένειαι εὑρισκόμεναι καί

Εἰς τὸ τμῆμα τῆς Τυρολόης 1138· δηλαδὴ ἔχει ἡ Τσορλοῦ 600, ἡ Ἅρμασα 38, τὸ Ὀζάζκιοῖ 38, τὸ Τσαουσλῆ 24, τὸ Μουσελίμ 20, τὸ Τσουκοῦρ τσενζιρλῆ 24, τὸ Κορὰ Μεχμὲτ 12, τὸ Καλαβρὶ 5, τὸ Ὀρλὰζ 10, τὸ Καρασῖνὲτ 18, τὸ Ἐσέτσι 25, τό Ἀραπλῆ 10, τὸ Κουτλο μούσι 20, τὸ Πετσιλὲρ 25, τὸ Ἄνω Τοετλίκι 14, τὸ Κιοστιμὲρ 30, οἱ Καλύβαι 25, ἡ Ὀμούρτσα 20, τὸ Κάτω τσενκερλὶ 8, τὸ Ἄνω τσεντερλὶ 8, τὸ Μασατλᾶ 7, τὰ Ποσᾶ λάχανα 20, τὸ Κάτω τσιφλὶκ 23, τὸ Χατσῆ σεραμέτι 7, καὶ ἡ Κερμένη 100.

Εἰς τὸ τμῆμα τοῦ Σερεντσίου 812 ἤτοι ἡ Στράντσα 662, τὸ Κορατσάκιοῖ 122, ἡ Ἀσκὼ 10, καὶ τὸ Βελιγραδάκη 38.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπολογίσῃ τις ἐπὶ παραδείγματι ὅτι μόνη ἡ πόλις Τσορλοῦ ἔχει ἤδη 950 ἑλληνικὰς καὶ 440 ὀθωμανικὰς καὶ 400 ἀρμενικας 110 ἰουδαϊκὰς, ἡ δὲ Στράντσα 120 ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀποκλειστικῶς, φθάνει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ νέα ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία αὕτη ἐνοικεῖται καὶ ὑπό 4,000 περίπου ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Εὐστράτιος Ι. Δράκος Μοσχονήσιος

ΑΘΗΝΩΝ

Η ΝΕΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΤΥΡΟΛΟΗΣ ΚΑΙ ΣΕΡΕΝΤΣΙΟΥ

Κέντρον ἐμπορίου καὶ διοικήσεως ἦτο ἡ πόλις Τυρολόης κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους. Ἀπέχει δὲ ἀνὰ πεντάωρον τῆς Ἡρακλείας τε καὶ Ραιδεστοῦ ἀρκτικῶς καὶ ἀνατόλων τοῦ Σερεντσίου καὶ Βιζύης ζεφυρίως πως.

Ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος ἦν περιπίσχιστος ὡς πᾶν κατὰ τὸ 592. Καὶ συγχρόνως τετιμημένη δι' ἐπισκοπικοῦ θρόνου τιτλοφορουμένου ὁ Τσοτρουλόης ἢ ὁ Τσαρύλλου ἢ ὁ Τσρούλλου, καθὼς καὶ ὁ Σεργένιζης· ἀμφότεραι δὲ ἦσαν ἐν τῶν 17 καὶ ἄλλοτε 8 ἐπισκοπῶν τῆς Ἡρακλείας μητροπόλεως καὶ ποτε ἐκ τῶν 12, ἀλλ' ἐνωτικῶς οἷον ὁ Σερεντσίαν καὶ Τυρολόης κατὰ τοὺς σωζομένους ἐπισκοπικοὺς καταλόγους.

Μετὰ ἔρευναν καὶ ἀναζήτησιν συγγραφῶν καὶ τινων ὁπλίκων εὑρέθησαν τὰ γε τῶν ἀρχιερέων χειμαρρούντων Τυρολόης καὶ Σερεντσίου — κοινῶς δ' ἦλθη Τσορλοῦς καὶ Σεράντσας — οἱ ἑπόμενοι :

«Σισσίνιος Τσουρουλοῦ» ὁρᾶται εἷς ἐκ τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ Ζ' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ 783.

«Βασίλειος Τσουρουλόης» παρῆν ἐν τῇ ἐπὶ ΚΠ. Φωτίου γενομένῃ Συνόδῳ τῷ 879.

«Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σεργεντζίου» καὶ αὐτὸς ἦν εἰς τὴν ἐπὶ Φωτίου τῷ 879.

Νικηφόρος ἀρχιεράτευεν ἐπὶ Κομνηνοῦ τῷ 1100.

«Θεωνᾶς Τυρουλώης καὶ Σερεντζίου» φαίνεται ἐπὶ ΚΠ. Ἰωσήφου Β' τῷ 1580.

«Ἅπας Τυρολόης καὶ Σερεντζίου» τῷ 1615 καὶ ἀμέσως Βιζύης.

† (Ἀνώνυμος) τῷ 1668.

Δανιὴλ διετέλεσε μεταξὺ τοῦ 17' καὶ 18' αἰῶνος.

Νεκτάριος διεδέχθη τὸν Δανιήλ.

Πορφύριος, τῷ 1772 κατήγετο ἐκ τῆς Σάμου καὶ εἰς τὸ Καρλοβάσιον ἀνήγειρεν ὁ μακάριος σχολὴν εἰσέτι σωζομένην.

Νεόφυτος, τῷ 1781.

Πορφύριος, τῷ 1795.

Σεραφείμ, τῷ 1808

Διονύσιος, τῷ 1821, ὁ εἶτα Ἡρακλείας τῷ 1830.

Γρηγόριος, τῷ 1830—5, ὁ κατόπιν Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων ἐκλεχθείς· ἦν ἐξ Ἀνδρου.

Νικόδημος, ἐκ Κριθιᾶς τῆς Θρᾴκης χειροτονήσας, τῷ 1835, τῷ δὲ 1840 παυθεὶς καὶ μετ' οὐ πολὺ Δρυϊνουπόλεως ἐκλεχθείς

Μελέτιος· ἦν ἐκ Λέρου· ἀναπηρυχθεὶς μητροπολίτης τῆς τότε ἐπισκοπῆς ταύτης κατὰ τὴν 9 δεκεμβρίου 1840 διετέλεσεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀξίωμα μέχρι τοῦ 1848—ἀμέσως οὗτος Παγανιᾶς διωρίσθη, ἔπειτα Δοβίτσου καὶ κατόπιν Δράμας τῷ 1852 ἀφ' ἧς τῷ 1861 ἀπέβη καὶ τὸν οὐρανὸν ἰσοβίως ἠσπάσθη.

Ἔνεκα δὲ διχονοιῶν καὶ διχοστασιῶν τῶν προκρίτων τῆς Τυρολόης ἠναγκάσθη τὸ πατριαρχεῖον τότε, τῷ 1848, νὰ συγχωνεύσῃ τὴν μητρόπολιν ταύτην μεθ' ὅλων εἰς τμῆμα τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας. Εἶδον δὲ εἰς πατριαρχικὰ γράμματα ἅτινα προσαγορεύονται ὁ μητροπολίτης «Ἡρακλείας, Τερουλλώης καὶ Ραιδεστοῦ» κατ' τῷ 1868.

Φρικτὰ δὲ μετημελήθησαν οἱ συνεργοὶ τῆς καταργήσεως μετέπειτα, ἀλλ' ἵνα μὴ φανῶσι παλίμβουλοι ἀφῆκαν τὴν ὑπεύθυνον εἰς τὴν τύχην μέχρις ὅτου ἡ ψυχρὰ πλὰξ τοῦ τάφου τοὺς ἐκάλυψε ... Τῇ αἰτήσει δὲ τῶν κατοίκων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐγένετο ἡ ἀνασύστασις τῆς μητροπόλεως ταύτης μετὰ τοῦ ἀρχαίου τίτλου καὶ τῶν αὐτῶν μερῶν. Μητροπολίτης δ' ἐξεγένη ὁ

Νικηφόρος (Λεβαντινίδης) ἐκ Μαδύτου, κατ' ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1907· οὗτος ἀπεφοίτησεν ἐκτῆς Θεολογικῆς μεθ' ἡμῶν καλῶς τῷ 1881 ὑπῆρξε δὲ ἀνάσσημος καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ Μιτυλήνης Κωνσταντίνου Βαλιάδου (τοῦ πατριάρχου) καὶ μητροπολίτης πρῶτον Νευροκοπίου καὶ ἔως ἄρτι Αἰτίσης.

Καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐκ τοῦ ἐπισκοπίου κώδικος καταδηλοῦται.

Ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ Ἡρακλείας Ἰωαννικίου, ὁ Ναζιανζοῦ Γρηγόριος Καλλίδης τῶν Ἡρακλείας, συνέταξε κατὰ τὸ 1878 κατάλογον τῶν ὀνομένων οἰκογενειῶν πληρώσαι ἀρχιερατικὴν ἐπιχορήγησιν καὶ εἰς τὰ ὁκτὼ τμήματα τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ. Ἐψηφίσθησαν δὲ ὡς εὔποροι οἰκογένειαι εὑρισκόμεναι καί

Εἰς τὸ τμῆμα τῆς Τυρολόης 1138· δηλαδὴ ἔχει ἡ Τσορλοῦ 600, ἡ Ἄρμασα 38, τὸ Ὀζάζκιοϊ 38, τὸ Τσαουσλῆ 24, τὸ Μουσελὶμ 20, τὸ Τσουκοῦρ τσεντζιρλῆ 24 τὸ Καρὰ Μεμὲτ 12, τὸ Καλαβρὶ 5, τὸ Ὀρλὰζ 10, τὸ Καρσοῦλαρ 18, τὸ Ἐσέτσι 25, τὸ Ἀραπλῆ 10, τὸ Κιοσὲ μούσι 20, τὸ Πατσιλὲρ 25, τὸ Ἄνω Τσιφλὶκ 14, τὸ Κισσιμλὶρ 30, αἱ Καλύβαι 35, ἡ Ὀμορτσα 20, τὸ Κάτω τσεγκερλὶ 8, τὸ Ἄνω τσεγκερλὶ 8, τὸ Μαρμαρὰ 7, τὸ Ἀλαλάκανα 20, τὸ Κάτω τσιφλὶκ 23, τὸ Χαγιὰ σεραμίτι 7, καὶ ἡ Κερμένη 100.

Εἰς τὸ τμῆμα τοῦ Σερεντσίου 812 ἤτοι ἡ Σεράντσα 662, τὸ Καρατσάκιοϊ 122, ἡ Ἀσκὼ 10, καὶ τὸ Βελιγραδάκη 38.

Ἀλλ' ἂν ὑπολογίσωμεν ἐπὶ παραδείγματι ὅτι μόνη ἡ πόλις Τσορλοῦ ἔχει ἤδη 950 ἑλληνικὰς καὶ 440 ὀθωμανικὰς καὶ 400 ἀρμενικὰς 110 ἰουδαϊκάς, ἡ δὲ Σεράντσα 120 ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀποκλειστικῶς, φθάνει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ νέα ἐκκλησιαστικὴ ἐπαρχία αὕτη ἐνοικεῖται καὶ ὑπὸ 4,000 περίπου ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.

Εὐστράτιος Ι. Δράκος Μοσχονήσιος

Κωνσταντινούπολις
21 Φεβρ. 1907.

204

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ